

Kalba dalyvaujantiems III-jame pasauliniame Bažnytinių judėjimų ir Naujų Bendruomenių Kongrese

2014-11-22 – Clementina Salė

Sveiki, brangūs broliai ir seserys!

Su malonumu jus priimu Kongreso, kurį švenčiate palaikomi Popiežiškosios Tarybos Pasaulietiniams reikalams, proga. Dėkoju kardinolui Rylko taip pat ir už jo žodžius bei Monsinjurui Clemens. Šiomis dienomis jūsų dėmesio centre buvo du esminiai krikščioniškojo gyvenimo elementai: *atsivertimas* ir *misija*. Jie artimai susiję. Iš tikrųjų be autentiško širdies ir proto atsivertimo neskelbiama Evangelija, bet jei neatsiveriame misijai, atsivertimas nėra įmanomas ir tikėjimas tampa sterilus. Judėjimai ir Naujos Bendruomenės, kuriuos jūs atstovaujate, buvo sukurti bažnytinio brandumo fazėje, kuriai reikia nuolatinio atsivertimo budrumo, kad būtų vis gyvesnė ir vaisingesnė evangelizacinė trauka. Todėl trokštu jūsų tikėjimo keliui ir bažnytiniam gyvenimui pasiūlyti keletą dalykų.

1. Visų pirma reikia išsaugoti charizmos šviežumą: kad nedingtų tas šviežumas! Charizmos šviežumas! Visada atnaujinantis „pirmąją meilę“ (Apd 2,4). Laikui bėgant kyla pagunda pasitenkinti, sugriežtinti patikimas, bet sterilias schemas. Pagunda uždaryti Dvasią: tai pagunda! Tačiau „realybė svarbesnė už idėją“ (*Evangelii Gaudium*); jeigu konkreti charizmos institucionalizacija yra reikalinga jos pačios išgyvenimui, nereikia įsivaizduoti, kad išorinės struktūros gali garantuoti Šventosios Dvasios veikimą. Jūsų patirties naujumas nesusideda iš metodų ir formų, kurios taip pat yra svarbios; naujumas yra su atsinaujinusi entuziazmu atsakyti Viešpaties kvietimui: būtent ši evangelinė drąsa leido gimti jūsų judėjimams ir naujoms bendruomenėms. Jei formos ir metodai ginami tik patys savaime, jie tampa ideologiniais, atitolsta nuo realybės, kuri nuolat kinta; atsiriboję nuo Dvasios naujumo, jie galiausiai uždusins charizmą, kuri juos pačius sukūrė. Visada reikia grįžti prie charizmos šaltinio ir atrasite impulsą susidurti su iššūkiais. Jūs neturėjote tokios dvasingumo mokyklos; nesukūrėte tokios dvasingumo institucijos; neturite grupelės... Ne! Judėjimas! Visada kelyje, visada judėjime, visada atviri Dievo staigmenoms, kurios ateina kartu su pirmuoju judėjimo kvietimu, ta esmine charizma.

2. Antras klausimas atsižvelgia į būdą priimti ir palydėti šių laikų žmones, ypač jaunimą (*Evangelii Gaudium*). Dabar stebime „sužeistą žmogiškumą“ – turime tai pasakyti! – kur visos ugdymo įstaigos, ypač pati svarbiausia, šeima, patiria didelius sunkumus visame pasaulyje. Šiandienos žmogus išgyvena rimtas identiteto problemas ir jam sudėtinga pačiam pasirinkti; dėl to jis leidžia kitiems turėti įtakos, priimti svarbius gyvenimo sprendimus. Reikia atsispirti pagundai pakeisti kitų žmonių laisvę ir jiems vadovauti, neleidžiant jiems patiems subręsti. Kiekvienas turi savo tempą, eina savu būdu ir mes turime palydėti šiame kelyje. Moralinis ar dvasinis progresas, kuris manipuliuoja žmogaus nebrandumu, yra tik įsivaizduojama sėkmė, kuri užprogramuota žlugti. Geriau lėtai, bet visada eiti į priekį neieškant dėmesio! Krikščioniškasis ugdymas reikalauja kantraus palydėjimo, kuris sugeba prisitaikyti prie kiekvieno tempo, kaip su kiekvienu elgiasi Viešpats: Viešpats turi su mumis kantrybės! Kantrybė yra vienintelis kelias iš tiesų mylėti ir vesti žmones į nuoširdų santykį su Viešpačiu.

3. Kitas patarimas yra nepamiršti, kad vertingiausias gėris, Šventosios Dvasios tarpininkas, yra *bendruomenė*. Kalbama apie didžiausią malonę, mums laimėtą ant kryžiaus, malonę, apie kurią nuo

prisikėlimo mums kalba, kai parodo Tėvui savo žaizdas: „Kaip tu, Tėve, esi manyje ir aš tavyje, tegul ir jie būna mumyse, nes pasaulis tiki, kad tu mane pasiuntei“ (Jn 17, 21). Kad pasaulis tikėtų, jog Jėzus yra Viešpats, reikia, kad tarp krikščionių matytų bendruomenę, bet jei matys pasidalinimą, konkurenciją, apkalbas... jei mato tokius dalykus, kad ir kokia būtų jų priežastis, kaip galima skelbti evangelizaciją? Atsiminkite ir kitą principą: „vienybė nugalė konflikta“ (*Evangelii Gaudium*), nes brolis vertas daug daugiau už mūsų asmenines pozicijas: dėl jo Kristus praliejo savo kraują (1 Pt 1, 18-19), dėl mūsų idėjų nepraliejo nieko! Taip pat tikra bendrystė negali egzistuoti judėjime ar naujoje bendruomenėje, jei neįsijungia į didesnę bendruomenę, kuri yra mūsų Šventoji Motina Bažnyčia. Visuma didesnė už dalį (*Evangelii Gaudium*), o dalis turi prasmę tik santykiuose su visuma. Bendrystė susideda ir iš bendro bei vieningo stojimo priešais svarbiausius klausimus, tokius kaip gyvenimas, šeima, taika, kova su skurdu ir visomis jo formomis, religinė ir ugdymo laisvė. Judėjimai ir bendruomenės yra pašauktos bendradarbiauti, kad prisidėtų gydant žaizdas, kurias sukūrė globalizacijos mentalitetas, svarbiausiu dalyku padarantis vartojimą ir pamirštantis Dievą bei esmines egzistencines vertybes.

Pasiekti bažnytiniam brandumui išlaikykite – kartoju – charizmos šviežumą, gerbkite žmonių laisvę ir visada ieškokite bendruomenės. Bet neužmirškite, kad pasiektumėte šį tikslą, atsivertimas turi būti misionieriškas: jėga nugalėti pagundas ir neatitikimus leidžia gilus Evangelijos skelbimo džiaugsmas, kuris slypi visose jūsų charizmos. „Kai Bažnyčia kviečia evangeliniam įsipareigojimui, ji nurodo krikščionims tikrąjį asmens realizacijos dinamizmą“ (*Evangelii Gaudium*), tikrąją motyvaciją atnaujinti savo paties gyvenimą, nes misija yra dalyvavimas Kristaus, kuris eina pirmiau ir visada mus lydi evangelizacijoje, misijoje.

Brangūs broliai ir seserys, jūs Bažnyčiai ir visam pasauliui jau atnešėte daug vaisių, bet neškite dar didesnius kartu su Šventosios Dvasios, kuri visada pažadina ir atnaujina dovanas bei charizmas, pagalba ir Marijos, kuri nesiliauja padėti ir lydėti savo vaikus, užtarimu. Eikite į priekį: visada judesyje... Niekada nesustokite! Visada judėkite! Jus iš visos širdies laimindamas, pažadu savo maldą ir jūsų prašau melstis už mane – man to iš tiesų reikia.

Dabar visų kartu prašau pasimelsti Mergelei, kuri savo patirtyje išlaikė pirmojo susitikimo su Dievu šviežumą, su nuolankumu ėjo į priekį, visada buvo kelyje, gerbė kitų žmonių tempą. Ji taip pat niekada nepavargo turėti šią misionierišką širdį.